

**Talan väckt den 15 januari 2007 – Förbundsrepubliken
Tyskland mot kommissionen**

(Mål T-14/07)

(2007/C 69/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Schulze-Bahr, biträdda av advokaten C. von Donat)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2006) 5163 slutligt av den 3 november 2006 om nedsättning av det finansiella stöd från ERUF som genom kommissionens beslut K(95) 1427 av den 11 juli 1995 beviljades Nordrhein-Westfalens åtgärdsprogram inom ramen för gemenskapsinitiativet för små och medelstora företag (ERUF nr 94.02.10.029), i den del det avser nedsättning av det stöd från ERUF som inte utnyttjats, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet satte kommissionen ned det stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) som beviljats Nordrhein-Westfalens åtgärdsprogram inom ramen för gemenskapsinitiativet för små och medelstora företag.

Klaganden gör till stöd för sin talan gällande att det angripna beslutet strider mot kommissionens beslut K(95) 1427 om stöd av den 11 juli 1995.

Klaganden gör vidare gällande att artikel 24.2 i förordning 4253/88 ⁽¹⁾ har åsidosatts, då förutsättningarna för att nedsätta stödet inte är uppfyllda. Sökanden gör i detta avseende särskilt gällande att de avvikelser som gjorts från den vägledande finansieringsplanen inte medför någon väsentlig ändring av programmet.

Även om det är fråga om en väsentlig ändring av programmet, gör sökanden gällande att kommissionen i förväg godkänt en flexibel tillämpning av de vägledande finansieringsplanerna genom sina Riktlinjer för den finansiella avslutningen av de operativa åtgärderna (1994-1999) inom ramen för strukturfonderna (SEK (1999) 1316).

Om det antas att förutsättningarna för att sätta ned stödet är uppfyllda gör sökanden gällande att svaranden inte har använt

sig av sitt utrymme för skönsässig bedömning i fråga om det konkreta programmet. Enligt sökanden borde kommissionen ha gjort en avvägning av huruvida en nedsättning av ERUF-stödet var proportionerlig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om fastställande av genomförandebestämmelser för förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller samordning av de olika strukturfondernas verksamheter, dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och de andra finansieringsorganens verksamheter (EGT L 374, s. 1).

**Talan väckt den 15 januari 2007 – Förbundsrepubliken
Tyskland mot kommissionen**

(Mål T-15/07)

(2007/C 69/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Schulze-Bahr, biträdda av advokaten C. von Donat)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K (2006) 5164 slutligt av den 3 november 2006 om nedsättning av det finansiella stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden som beviljats genom kommissionens beslut K(95) 1739 av den 27 juli 1995 gemenskapsinitiativets åtgärdsprogram "Rechar II" i Nordrhein-Westfalen (ERUF nr 94.02.10.041/ARINCO nr 94.DE.16.056), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet satte kommissionen ner det stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) som beviljats Nordrhein-Westfalens åtgärdsprogram inom ramen för gemenskapsinitiativet RECHAR II.

Som grund för sin talan gör sökanden gällande att kommissionens beslut K(95) 1739 av den 27 juli 1995 åsidosätts genom det angräpningsbeslutet.

Det görs dessutom gällande att artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 ⁽¹⁾ åsidosätts, eftersom rekvisiten för att sätta ned stödet inte är uppfyllda. Sökanden gör i detta sammanhang särskilt gällande att avvikelserna från indikativa finansieringsplaner inte utgör någon väsentlig ändring av programmet.

Även om det är fråga om en väsentlig ändring av programmet, gör sökanden gällande att kommissionen i förväg godkänt en flexibel tillämpning av de indikativa finansieringsplanerna, som meddelats genom kommissionens riktlinjer för avslutande av programmen 1994-99 (SEK(1999)1316).

Om det antas att förutsättningarna för att sätta ned stödet är uppfyllda, gör sökanden gällande att svaranden inte utnyttjat sitt utrymme för skönsässig bedömning beträffande det konkreta programmet. Kommissionen borde ha gjort en avvägning av huruvida nedsättningen av ERUF-stödet var proportionerligt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1).

Talan väckt den 29 januari 2007 – Hans Kronberger mot Europaparlamentet

(Mål T-18/07)

(2007/C 69/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hans Kronberger (Wien, Österrike) (ombud: advokaten W. L. Weh)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara, på grund av nullitet, parlamentets beslut att förklara en företrädares mandat för giltigt, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden kandiderade för en plats i Europaparlamentet under valet till Europaparlamentet, som ägde rum den 13 juni 2004 i Österrike.

Sökanden väcker talan mot Europaparlamentets beslut av den 28 april 2005. Europaparlamentet beslutade därvid att inte godta sökandens klagomål, varigenom sökanden gjort gällande att en av företrädarna i Europaparlamentet inte hade ett giltigt mandat.

Som grund för sin talan gör sökanden särskilt gällande att de österrikiska bestämmelserna om tilldelning av så kallade *Vorzugsstimmen* (möjligheten för österrikiska väljare att vid sidan av ett parti även välja en person) strider mot artikel 1 i akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet ⁽¹⁾ och att de därför strider mot gemenskapsrätten.

⁽¹⁾ EGT L 278, 8.10.1976, s. 5.

Talan väckt den 25 januari 2007 – Systran och Systran Luxembourg mot kommissionen

(Mål T-19/07)

(2007/C 69/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Systran SA och Systran Luxembourg (ombud: advokaterna J.-P. Spitzer och E. de Boissieu)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— förplikta Europeiska gemenskapen genom kommissionen att omedelbart upphöra med sina handlingar i form av intrång och spridande av know-how,